

Kas ir lielais teātris?

Foto - E. Gabranovs

Malači! Festivālu atklāja Balvu pagasta dramatiskais kolektīvs ar izrādi "Māšas" (režisore Vaira Resne). Aktieri (foto no kreisās) - Viesturs Viksna, Elita Gromova, Māriete Viksna un Ginta Zaharāne – bija vienprāt, ka 2,5 gadu kovida pauze ir atstājusi neizdzēšamas rētas. Lūgti, kādu sveicienu avīzes slejās nodot režisorei Vairai Resnei, viņi vienbalsīgi pavēstīja: "Izturību, veselību un vēlreiz veselību! Viesturs pēc izrādes neslēpa, ka sajūtas ir lieliskas: "Protams, neizpaliek pārdomas par dzīvi – kā mēs to dzīvojam, kā mēs to varētu mainīt, kā izturamies pret līdzcilvēkiem? Vai kaut kas jāmaina? Par to jālemj pašiem." Elita atzina, ka ir gandarīta, ka kopā ar domubiedriem izturēja: "Izrāde ir smaga. Ikreiz, to spēlējot, izdzīvoju to visu un galarezultātā neizpaliek asaras. Šogad izrādi spēlējām piecpadsmito reizi. Festivāla dalībniekiem novēlu veiksmi, lai viss izdodas!" Māriete pieļāva, ka viņai ir visgrūtāk iejusties savā lomā: "Tā ir viena no smagākajām lomām. Kā sanāca, tā sanāca – lai to vērtē skatītāji." Tāpat M. Viksna uzskata, ka līdzīga situācija, kā izrādē "Māšas", var atkārtoties arī mūsdienās. "Kāda ir recepte palikt godīgam cilvēkam? Jābūt šausmīgai izturībai. Ja tam tika pāri mūsu senči, tad arī mums tas jāspēj izdarīt," piebilda levas lomas atveidotāja. Savukārt Ginta Zaharāne sprieda, ka nereti liktenis ir stiprāks par cilvēkiem: "Liels paldies Vairai! Viņa pārliecināja, ka šī izrāde mums ir svarīga un nozīmīga."

Edgars Gabranovs

Aizvadītās nedēļas nogalē četras dienas Balvos virmoja dažādas kaislības, kurās skatītāji izdzīvoja kopā ar aktieriem desmit izrādes. Balvu katoļu draudzes prāvests Mārtiņš Klušs, atklājot VI Starptautisko klasiskās dramaturģijas amatieru teātru festivālu "Ķiršu dārzs 2022", uzsvēra, ka Svētā Mise tiek upurēta visiem festivāla dalībniekiem, visiem tiem, kuri palīdz organizēt pasākumu.

Prāvests M. Klušs atklāja, ka, pārskatot festivāla programmu, tāpat arī salīdzinot un paralēles velkot ar atklāšanas dienas evaņģēliju, vēlas teikt, ka mēs no saviem krājumiem izņemam jauno un veco: "Bieži vien atklājas, ka šie krājumi mums katram ir dažādi. Ļoti labi, ka savos krājumos dalāmies ar to, kas ir pārbaudīts, kas ir vērtīgs, kas ir tāds, ar kuru mēs ilgi varam dalīties." Tāpat katoļu draudzes priesteris citēja Svētā pāvesta Jāņa Pāvila II vēstuli, kurā teikts, ka mākslinieki ir atjautīgi skaistuma radītāji: "Māksla ir ne tikai uzticama radīšanas skaistuma lieciniece, par kuru runā Jānis Pāvils II, bet arī mums, kristiešiem, ir evaņģelizācijas instruments. Baznīcā pastāv evaņģelizācija un tā izpaužas dažādos veidos: caur mākslu,

mūziku, arhitektūru, tēlniecību, glezniecību un tāpat arī caur teātri. Baznīca skaidro un interpretē atklāsmi, un māksla ir iekšēja pestīšanas dimensija – tai jābūt atvērtai visam un ikvienam, piedāvājot gan pārdomas, gan cerības. Šī iesaistīta Baznīca ir jāveicina mākslas izmantošanu savā evaņģelizācijas darbā. Ļoti skaisti, ka festivālu iesākam ar dievkalpojumu, ar lūgšanu Dievam gan raugoties uz pagātņi, gan arī uz daudzajiem pašreizējiem izteiksmes veidiem. Lai festivāla dienas mums nes pārdomu un garīgus augļus!"

Pēc Svētās Mises pie Balvu Kultūras un atpūtas centra sekoja svinīga karoga pacelšana, gaismiņas iedegšana festivāla logo, kā arī Balvu pagasta dramatiskā kolektīva izrāde "Māšas" (režisore Vaira Resne). Pēc izrādes, pasniedzot Atzinības rakstu, Balvu novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs neslēpa, ka grūti runāt, kad kaklā ir kamols: "Raugoties izrādi, mēs vilkām paralēles ar savu dzīvi un reizēm nesapratām, kur ir lielais teātris – šeit, uz skatuves, vai mūsu dzīvē? Mākslas un teātra vislielākā misija ir mainīt šo dzīvi. Tas, kas šodien notika uz skatuves, tā bija augstākā misija – jūs mainījāt to. Mēs katrs aizdomājāmies, ka ir kāds cilvēks, kuram jāpasaka: "Piedod!" Skarbā patiesība ir tāda, ka nereti pietrūkst vienas dienas, lai pateiktu pašu svarīgāko. Paldies jums, pirmā pateicība ir tieši jums. Ziedus lūgšim nodot Vairai Resnei."

*Turpinājums 6.lpp.

Īsziņas

simtajai gadadienai, deputāti piešķīra 1 200 eiro.

Reģistrēti trīspadsmit saraksti

Līdz 1. augusta ritam Centrālajā vēlēšanu komisijā (CVK) iesniegti un reģistrēti trīspadsmit kandidātu saraksti 14. Saeimas vēlēšanām. Uz 14. Saeimu pretendē 18 mūspuses iedzīvotāji: Tālis Korlašs, Andris Slišāns, Gints Grīslis, Maruta Castrova, Arnita Gaiduka, Andris Bačuks, Jānis Trupovnieks, Aldis Ločmelis, Aija Mežale, Ernests Mežals, Andrejs Kindzulis, Līga Kozlovska, Jānis Mileiko, Zane Lunte, Anna Lūzeniece, Jānis Auziņš, Aldis Bukšs un Rudīte Krūmiņa.

Nākamajā adugunī

- **Nenocietiniet savas sirdis!**
Labdarības koncerts Rugājos
- **Sasauces ciemi un ielas**
Tilžas pagasta svētki

Covid-19

(29. jūlijā)

Balvu novads – 139
Alūksnes novads – 75
Gulbenes novads – 106
Ludzas novads – 122
Rēzeknes novads – 141
Madonas novads – 203

Pārņems ipašumā ceļus

28. jūlija Balvu domes sēdē deputāti nolēma pārņemt pašvaldības ipašumā trīs valsts vietējos autoceļus "Pāliņi-Gailiši", "Balvi-Teteri-Upatnieki" un "Briežuciems – Baltinava".

Bīskaps apmeklēs Tilžu

7. augustā plkst. 12.00 Viņa Ekselences Rēzeknes-Aglonas diecēzes bīskapa Jāņa Buļa vizitācijas atbalstam Tilžas Svētā Jāzepa Romas katoļu baznīcas draudzē, kas veltīta Tilžas draudzes

Vārds žurnālistam

Zinaida Logina

Agrā rīta stundā Norvēģijas laukos starp augstiem un sniegotiem kalniem, bet lejā - fjordu ūdeņiem, rakstu šīs rindas un vāru avenu zapti, ar ko pasaldināt brokastu pankūkas. Vēl pieci ogu lasītāji guļ, bet es smejos par sevi, atceroties, ka neilgi pirms lidojuma nopirku žurnālu "Vasara burciņā". Nez', ko tobrīd domāju? Ka stāvēšu pie plīts, marinēšu, sālišu vai konservēšu? Nu labi, žurnālu uzdāvināšu čaklajai māsas meitai, kurai šīs prasmes padodas arī bez rakstiskiem padomiem, bet es nūdien nepārdzīvoju, ka dārzā ogas, gurķi un tomāti aug un gatavojas bez manas klātbūtnes. Kā draudzene saka: katram savs! Šogad sarēķināju, ka kopā pa visiem gadiem šajā valstī esmu nodzīvojuši gadu. Gan mirkstot lietū ogu laukos, gan sauļojoties, gan sildoties pie kamīna, gan peldot aukstajā fjordā vai kāpjot kalnos parunāt ar aītām.

Preses kioskā lasīšanai ceļā līdzī paķēru sieviešu žurnālus. Tos pārskatot, vēlreiz guvu apliecinājumu atziņai, ka ir jāiet ārā no ierastā, pierastā, jo komforta zona ievēl un tur jo cieši. Tā cilvēku nedara laimīgāku. Man pastaigas kalnos sakārto prātu, - tas ir pierādīts pat zinātniskos pētījumos. Svaigs gaiss pabaro smadzenes ar skābekli, uzmundrina. Bez lielas domāšanas ļauj ogu lasīšanas procesam, lai brīvākā brīdī saviem lasītājiem varētu uzrakstīt kādas rindiņas.

Novēlu ikvienam būt līdzsvarā ar sevi un izbaudīt katram savu augustu!

Nodarbības kopā ar dejas mākslinieci

Kopā ar dejas interesentiem pie Viļakas estrādes. Lilija Lipora ar Viļakas cilvēkiem izmēģina dažādus dejas elementus, un šai grupai augustā var pievienoties ikviens, kam tuva dejas māksla.

Caur kustībām iepazīst sevi un sadarbojas ar citiem

Jūlijā Viļakas brīvdabas estrādē dejas māksliniece LILIJĀ LIPORĀ interesentiem vadīja laikmetīgās dejas un kustību nodarbības. Viļakā tās notiek katru mēnesi pa divu dienu sesijām.

Lilija pastāsta, ka nodarbību mērķi ir caur kustībām labāk izjust sevi, apzināt savu ķermeni. "Svarīgi ir ļaut strādāt ķermenim, ļauties tam, ko nevar darīt ikdienā, atbrīvojot prātu no intensīvās spriedzes, kas mums ir ikdienā. Caur ķermeniskām kustībām var dziedināt arī prātu. Kā mēs deju izmantojam? Deja ir jāpiedzīvo arī ne kā konkrēti horeogrāfu radīti deju soļi, bet kustībās, kas nāk no tevis," saka Lilija, piebilstot, ka cilvēkus mēģina uzrunāt caur kustībām. Viņa to skaisti nosauc par ķermeņa daiļrunību. "Arī man kā dejas māksliniecei ir svarīgi atklāt kādas savas psiholoģiskās nianšes savā ķermenī," piebilst Lilija. Viņa katram dalībniekam izsniedza divas krūzītes, kuras viņi piepildīja ar ūdeni un teica, ka tagad būs tādas kustības, kuras atbrīvo plecu zonu: "Kad sākās karš Ukrainā, es reaģēju ar visu ķermeni - saspringums neatlaida divas, trīs dienas, palīdzēja deja un kustības. Domāju, ko es kā mākslinieks varu palīdzēt šajā situācijā? Pievienojos kopējai dažādu nozaru mākslinieku kustībai #skatuveukrainai un nolēmu doties uz dzimto pilsētu Viļaku, kur, apciemojot savu mīļos, vienlaikus varu piedāvāt cilvēkiem fiziski izkustēties, sajūst sevi, nomierināt prātus un vienlaikus aicināt ziedot Ukrainas atbalstam savu darbu, naudu vai labu domu. Mana iniciatīva nu ir pārtapusi regulārās nodarbībās. Paldies par uzaicinājumu Viļakas kultūras nama direktorei Inesei Lācei." Viņa atzīst, ka nav kustību vai dejas terapeits, bet zina, ka dejas uzdevumiem un ķermeņa valodas izkopšanai neapšaubāmi ir terapeitisks efekts. "Mums nav noslēgta grupa, tāpēc

cilvēki, kuriem interesē sevis izzināšana, ķermeņa valodas attīstība un dejojot-priekš, var pievienoties jebkurā nodarbībā, sākot ar šī gada augustu," piebilst dejas māksliniece. Uz jautājumu, cik viegli vai grūti strādāt ar cilvēkiem, kuri ar šo dejas mākslu saskaras pirmo reizi, viņa atbild, ka visa pamatā ir liela horeogrāfa pieredze darbā ar dažāda vecuma grupām un ar dažādu dejas prasmju cilvēkiem. "Katra jauna grupa ienes jaunus izaicinājumus, kustību izpēti un metodikas attīstības iespējas, radošumu. Praksē vienmēr apvienoju jau zināmās un pārbaudītās lietas ar

kādu jaunu ideju ieviešanu, aprobāciju. Tādā veidā nodarbības ir vienmēr interesantas arī man pašai, - vienalga, vai es strādāju ar profesionāliem dejojotājiem vai dejas interesentiem, kuri uzsāk pirmos dejas valodas apguves soļus," atbildi sniedz Lilija. Tāpat kā daudzi, arī viņa zina, ka fiziski izkustoties, uzlabojas asinsrite, vielmaiņa, nostiprinās muskuļu grupas, un ne tikai. Taču dejas nodarbība papildus vēl sniedz iespēju attīstīt uzmanību, vērīgumu, iztēli, veidot kustību komunikāciju ar citiem cilvēkiem un vidi, attīstīt radošumu.

Latvijā

Nesaudzē Pokaiņu svētvietas. "Latvijas Valsts meži" vēsturiskajā Pokaiņu mežā sākuši vēl aktīvāku darbību, ar smago traktortehniku izbraukājot svētvietas, kuras arheologi vēl nav līdz galam izpētījuši. Sašutumu par situāciju pāduši gan vietējie meža pazinēji, gan arī eksperti. Jau vairāk nekā 20 gadus ar mītiem apvīto un tūristu iecienīto Pokaiņu mežu apsaimnieko "Latvijas Valsts meži", kuri sākuši veikt intensīvu saimniecisko darbību. Lai arī tiek solīts tūrisma infrastruktūru neaizskart, vietām ar sūnām apaugušiem un uzreiz nepamanāmiem vēsturiskajiem akmeņu krāvumiem jau traktors brauc pāri.

Nopērk tukšu gaisu. Ģimenes, ko ziemā izlika no Liepājas domei piederošās daudzstāvu ēkas Lēņu ielā 5, "ies līdz galam" un tiesāsies par īpašumtiesībām uz dzīvokļiem, ko viņi, slēdzot nodoma līgumus, pirka no SIA "Lēņu nams". Kad uzņēmums bankrotēja un ēku pārņēma Liepājas dome, izrādījās, ka cilvēki pirkuši "tukšu gaisu". Tomēr ar to, ka viņiem "nekas nepieder", iedzīvotāji nesamierinās un tiesā skaidros, kas ir mājokļu patiesie īpašnieki. Tik specifiska lieta Latvijas tiesu praksē nav skatīta - līdz ar to "Lēņu nama" lieta vēsturē ieies kā precedents.

Pārtrauc gāzes piegādes. "Gazprom" pavēstījis, ka aizvadītajā sestdienā pārtraucis gāzes piegādi Latvijai saistībā ar gāzes ņemšanas nosacījumu pārkāpumu. Saskaņā ar Latvijas gāzes pārvades sistēmas operatoru "Conexus Baltic grid" publiski pieejamiem datiem gāze Latvijā turpina iepļūst. Plūsma gan ir uz pusi mazāka nekā pieļaujams jaudas.

Āraišu dzirnavās norisināsies Maizes un sidra svētki. Maizes un sidra svētkos satiksies "Rudzu ceļš" un "Sidra ceļš" - divi kulinārā tūrisma maršruti, kas iepazīstina ar latviskās identitātes nesējiem - tradicionālo rudzu maizi un dabīgo, no Latvijas āboliem darīto sidru. Svētki notiks Āraišu dzirnavu kalnā, un gan maizes cepēji, gan sidrari stāstīs un rādīs par sidra darīšanu un maizes cepšanu, kā arī sniegs meistarklases un piedāvās degustācijas.

Kārsavas izpēte - jau otrajā grāmatā. 2018.gadā iznāca krājums "Kārsavas stāsti" par Kārsavas novada arheoloģiskajām vietām, muižu sistēmu, dzelzceļa vēsturi, reliģiskajām draudzēm un 20.gadsimta karu nestajām pārmaiņām. Strādājot pie pirmā krājuma, veidotāji apjautuši, ka materiāla ir tik daudz, ka ir nepieciešams veidot turpinājumu. Klajā nākusi grāmatā "Kārsavas stāsti II".

(No ziņu portāliem www.lsm.lv, www.tvnet.lv)

Fakti no Lilijas Liporas biogrāfijas

- Dejas māksliniece, laikmetīgās dejas un latviešu skatuves deju horeogrāfe, teātra izrāžu kustību režisore;
- Starptautiskā laikmetīgās dejas festivāla VIDES DEJA idejas autore un radošā producete, mākslinieciskā vadītāja un radošā producete 11 starptautiskajiem laikmetīgās dejas festivāliem VIDES DEJA t.sk. iestudējusi 18 vides dejas performances un divas pilnmetrāžas vides dejas izrādes;
- Dejas atbalsta fonda "Zvaigžņu Aka" dibinātāja, nodibinājums ir Laikmetīgās kultūras nevalstisko organizāciju asociācija LKNVOA biedrs;
- Horeogrāfe, dejojāja 17 dejas izrādēm, STARS' WELL dejas teātra kompānijā;
- Kā horeogrāfe, dejojāja vai kustību režisore veidojusi iestudējumus Latvijas Leļļu teātri, Liepājas Leļļu teātri, M.Čehova Rīgas krievu teātri, Latgales vēstniecībā GORS, VSIA "Latvija Koncerti" koncertuzvedumos un vairāku neatkarīgu teātru projektos, nometnēs un festivālos;
- Latvijas otrās Dejas balvas laureāte par 2019.-2020.gadu, horeogrāfija uzvedumam "Dziersim kāzas trīs dieniņas. Dziedāsim. Dancosim", DA "Daiļrade". 2015.g. saņēmusi Latgales Boņuka Balvu kā horeogrāfe muzikālajam uzvedumam "Saule. Rainis. Bērni" ērģelmūzikas festivālā ORGANISMI;
- 2018.g. saņēmusi Latvijas Lielās mūzikas Balvu kā horeogrāfe/dejojāja par "Zemgales gredzena" koncertizrādi "Vēstures palos". (S.Kļava, R. Rubīns);
- Dzimtas saknes Viļakā.

Lappusi sagatavoja Z.Logina

Vai pārmaiņas nepieciešamas arī mūspusē?

Aicina pārdēvēt ielu nosaukumus Balvos un Kupravā

Lasītā, kā domā Tu?

Foto - A. Ločmelis

Artūrs Ločmelis

Līdz ar vispārēju Krievijas iebrukumu Ukrainā, sabiedrībā aktualizējušies vairāki jautājumi, kā paust savu attieksmi pret kaimiņvalsts agresīvo rīcību. Iespējams, tam ir arī vēl citi iemesli, bet vismaz līdzšinējos vairāk nekā trīsdesmit Latvijas neatkarības gados daudzas tamlīdzīgas tēmas tik ļoti publiskajā telpā netika cīlātas.

Puškinu un Ļermontovu pret Mauriņu un Plūdoni

Vispirms tā bija iniciatīva par okupāciju slavinošu padomju laika pieminekļu demontāžu, pie kā valstiskā līmenī joprojām norit aktīvs darbs un ir skaidrs – noteikts skaits šādu pieminekļu valstī savās līdzšinējās vietās nepalik. Ļoti iespējams, arī Balvu novadā. Šobrīd arvien lielāku popularitāti gūst arī aicinājumi pārdēvēt to ielu nosaukumus, kas Latvijai saistās ar komunistisko režīmu vai jebko citu, kur jūt Krievijas ietekmi, tā vietā piedāvājot latviskus ielu nosaukumus. Piemēram, nesen sociālajos tīklos plašu rezonansi izsauca vairāku privātpersonu ierosinājums mainīt virkni ielu nosaukumus Rīgā, kas pārsvarā saistīti ar krievu tautības izcelsmes literātiem un zinātniekiem. Proti, aktīvi tādās galvaspilsētas ielās kā Lomonosova, Puškina, Turgeņeva, Ļermontova un citas ierosinājuši pārdēvēt par godu latviešu dzejniekiem un māksliniekiem - Zentas Mauriņas, Kārļa Milēnbaha, Vilhelma Purviša un Viļa Plūdoņa ielām. Protams, domas, kā vienmēr, dalās. Kāds šādu ideju dedzīgi aizstāv un jautā, kādēļ godā ceļam lielās austrumu kaimiņvalsts izcilos prātus, bet šos Latvijas kultūrai neapšaubāmi nozīmīgos darbiniekus šādā aspektā piemirstam? Tikmēr cits oponentē, ka konkrēti šo ielu pārdēvēšana būtu lieka resursu izšķērdēšana. Turklāt Puškins, Turgeņevs un Ļermontovs latviešu tautai neko sliktu nav nodarījuši un tas viss izskatās pēc vienkāršas vēlmes atcelt krievu kultūru vai ar šobrīd modē esošo rusofobisko nostāju paspīdēt pirmsvēlēšanu laikā. Jāteic, šo ielu pārdēvēšanu kritizējuši arī kultūras eksperti, bet tas, ka šajā gadījumā ir vieta diskusijām, šaubu nav. Savukārt, piemēram, viens no Antonijas ielas posmiem Rīgā, kur atrodas Krievijas vēstniecība, jau pārdēvēts par Ukrainas neatkarības ielu. Šajā gadījumā runa nav tik ļoti par krievu kultūru, bet atbalsta demonstrēšana Ukrainai. "Lēmums par Ukrainas neatkarības ielas nosaukuma piešķiršanu pieņemts, novērtējot un atbalstot Ukrainas tautas varonīgo cīņu pret Krievijas Federācijas uzsāktu karadarbību Ukrainas valsts teritorijā," skaidroja šī lēmuma pieņēmēji.

"Pastāv arī lietas tiesiskā dimensija"

Tikmēr Balvu novada domes deputāti saņēmuši vēstuli no Publiskās atmiņas centra valdes priekšsēdētāja Kārļa Kangerā, kurā mūsu domnieki aicināti pārdēvēt Partizānu un Jāņa Logina ielu nosaukumus Balvos un Kupravā. "Vēršam jūsu uzmanību, ka paralēli lietas morāli ētiskajai un sociālpolitiskajai dimensijai, pastāv arī lietas tiesiskā dimensija. Tiesību normas paredz, ka par oficiāliem vietvārdiem izvēlas tādus ģeogrāfisko objektu nosaukumus, kas iekļaujas latviskajā kultūrvīdē, sekmē tās vērtību saglabāšanu un attīstību un atbilst labiem tikumiem. Latvijas Republikas Satversme paredz komunistiskā totalitārā režīma nosodišanas pienākumu. Latvijas Republikas Satversmē ir nostiprināts, ka Latvijas tauta neatzina okupācijas režīmus. Ar totalitārā okupācijas režīma valodas pārvaldību saistīto toponīmu maiņa ir pašsaprotams process, kas tiesiski izriet no Latvijas

Republikas Satversmes spēkā esības un kas publiskās atmiņas sfērā ir publiski tiesisks pienākums no brīža, kad Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas (LPSR) Augstākā Padome 1990.gada 4.maijā, pieņemot deklarāciju "Par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu", atzina starptautisko cilvēktiesību dokumentu spēku. Augsti vērtējam iniciatīvu beidzot likvidēt PSRS okupācijas totalitārā komunistiskā režīma, kā arī Krievijas Impērijas rusifikācijas politikas toponīmus ielu nosaukumos, kā arī vēršam uzmanību, ka oficiālie nosaukumi nedz palielina, nedz samazina to personu, kuru vārdus tās nes, nepolitiskās darbības kultūrvēsturisko, saimniecisko vai māksliniecisko vērtību, bet atspoguļo Latvijas Republikas ārējo normatīvo aktu nostādni pret neatkarīgas Latvijas Republikas esības faktu un no tās Satversmes izrietošiem pilsoņu pienākumiem. Arī 13.Saeimas atbildīgā komisija – Izglītības, kultūras un zinātnes komisija – šī gada martā uzsvērusi, ka šobrīd būtu atbilstošs brīdis rūpīgi pārskatīt arī citu ielu nosaukumus, lai pārliecinātos, vai tādā veidā netiek slavinātas tās vēsturiskās personas, kas darbojušās padomju laikā un piedalījušās nacionālo ideju vai sabiedrības iznīcināšanā un padomju ideju propagandēšanā. Aicinām jūs šos oficiālos vietvārdus (Partizānu ielu Balvos un Kupravā un J.Logina ielu Balvos – aut.pieb.) pārdēvēt," rakstīts Balvu novada domei adresētā vēstulē.

"Komunistisko režīmu godinoši nosaukumi"

Publiskās atmiņas centrs savā vēstulē norāda, ka, saskaņā ar viņu rīcībā esošo informāciju, Balvu novada pašvaldības teritorijā komunistisko totalitāro režīmu vai rusifikāciju godinošie oficiālie vietvārdi ir vairākās vietās. Bet kāds tad konkrēti ir viņu pamatojums vēlmei pārdēvēt šīs ielas?

Partizānu iela Balvos

1961.gada 11.jūnijā šajā ielā tika uzstādīts figurāls arhitektu A.Holcmaņa un L.Kristovska piemineklis kritušajiem PSRS kaujiniekiem. Iela veltīta tādiem kaujiniekiem, kā kritušajam diversantam Jānim Bidelim, Donatam Kalvānam, Adalbertam Lasmanim, Mārtiņam Rudzītīm, Mārtiņam Matulēnam-Krieviņam, Pēterim Strautmanim, Vilim Samsonam. Arī teroristiem, kuri noslepavoja civiliedzīvotājus Doma laukumā Rīgā (1943.gadā), Tilžas pagasta Ruskolovas mežniecībā kritušajam PSRS Strādnieku un zemnieku Sarkanās armijas 1.Latvijas partizānu brigādes komandierim Arturam Počam, komandiera vietniekam Arturam Balodim un citiem.

Partizānu iela Kupravā

Šajā gadījumā PSRS Strādnieku un zemnieku Sarkanās armijas 1944.gada 17.martā izveidotās 1.Latvijas partizānu brigādes štābs 1944.gada vasarā atradās Āpšu kalnā, Žiguru-Kupravas mežos. To vadīja Padomju Savienības varonis, LPSR Zinātņu akadēmijas sekretārs, LPSR tautas izglītības ministrs, LPSR Augstākās Padomes deputāts, Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas loceklis un okupētās Latvijas komunistiskās ideoloģijas ilggadējs vadītājs Vilis Samsons. Savukārt štāba komisārs bija Jānis Rihters, štāba priekšnieka vietas izpildītājs - Antons Svarinskis, bet komisāra vietnieks - Bruno Zēbergs.

Jāņa Logina iela Balvos

Jānis Logins, Ludviga dēls, bija nelegālās Latvijas Komunistiskās Jaunatnes savienības cinitājs, Latvijas

Komunistiskās partijas funkcionārs, Staļina 1941.gada PSRS okupācijas kolaborants, akadēmiskās represijas organizējušās Latvijas Valsts universitātes kadru daļas vadītājs. Komunistiskais revolucionārs J.Logins, kurš dzima Šķilbēnu Sumkova sādžā, mira 1943.gada 5.maijā Rīgas Centrālcietumā.

Diskutēs, bet jautājums nav tuvākajā dienaskārtībā

Balvu novada domes priekšsēdētājs SERGEJS MAKSIMOVŠ uzsver, ka partizānus var dēvēt par Balvu stāstu, un mēs dzīvojam kādreizējo latviešu nacionālo partizānu reģionā. "Jautājumus par abām ielām izdiskutēsīm, bet mans subjektīvais viedoklis ir, ka Partizānu ielu, visticamāk, nepārdēvēsim. Kas attiecas uz J.Logina ielu, apkoposim informāciju, jo šobrīd tā ir pretrunīga. Jā, šis cilvēks bija Komunistiskās partijas funkcionārs, bet iela viņa vārdā netika nodēvēta politiskās piederības un konkrētu uzskatu dēļ, bet tādēļ, ka viņš bija dzejnieks. Tas bija vienīgais un galvenais iemesls. Diskutēsīm, bet tas arī nav pašu neatliekamāko darbu sarakstā," pastāstīja S.Maksimovs.

Vēstulē paustā informācija par Partizānu ielu - brāķis

Tikmēr pagājušā gadsimta 80.gadu vidū viena no iniciatorēm J.Logina ielu nosaukt šī cilvēka vārdā bija Balvu Centrālās bibliotēkas direktore un tagadējā Balvu novada domes deputāte RUTA CIBULE. Šeit gan svarīgi uzsvērt, kā jau iepriekš minēja arī Balvu novada domes priekšsēdētājs, ka iemesls nebija šī cilvēka politiskie uzskati. "Tolaik informācija par mūsu lokālo kultūrvīdi bija diezgan ierobežota. Turklāt, ja citviet bija labi zināmi dzejnieki, mūspusē tā nebija. Tikmēr Jānis Logins tolaik patiesībā bija gandrīz vienīgais no vietējiem autoriem, kuram bija kādas publikācijas. Un arī šobrīd par viņu atrodama informācija Latvijas Universitātes Literatūras, folkloras un mākslas institūta pētnieku veidotajā literatūras nozares virtuālajā resursā www.literatura.lv, kura pamatā ir apjomīga Latvijas literatūras darbinieku un literāro darbu datubāze no 16.gadsimta līdz mūsdienām. Protams, gadiem ritot, mūsu zināšanas par vietējo kultūrvīdi kļūva krietni bagātākas, un tagad klāt nākuši daudzi jauni un spēcīgi vārdi. Tomēr tas, ka J.Logins ir viens no mūspuses dzejniekiem, lai gan tagad par viņu kā par dzejnieku nerunājam pat novadpētniecības konferencēs, ir fakts. Jebkurā gadījumā šī iela viņa vārdā tika nodēvēta, ņemot vērā J.Logina radošo darbību kā dzejniekam, bet ne viņa politiskos uzskatus," uzsver R.Cibule.

Runājot par saņemto Publiskās atmiņas centra vēstuli, R.Cibule vērtē, ka punkts, kas attiecas uz Partizānu ielu Balvos, ir brāķis. "Ja viņi veic zinātnisko izpēti, uz kā pamatojoties pašvaldībām sniedz rekomendācijas, tad tas, kas attiecas uz Partizānu ielu Balvos, ir pilnīgs brāķis. Kā zināms, Partizānu ielas nosaukums Balvos ir jau no Latvijas pirmās brīvvalsts laika un par godu Latgales partizānu pulkam. Arī skolotājas, vēsturnieces balvenietes Irēnas Šaicānes grāmatā rakstīts, ka jau 1927.gadā Balvos bija Partizānu iela. Līdz ar to šis jautājums no Publiskās atmiņas centra puses nav pietiekami izpētīts. Jebkurā gadījumā, ja man par šo jautājumu būtu jābalso un tas jāapspriež domes sēdē, teiktu, ka nevajag iedzīvotājus lieki traucēt ar šādiem jautājumiem – arī ar dokumentu maiņu, jo ielu pārdēvēšana rada zināmas izmaksas," secina R.Cibule.

*Turpinājums 9.lpp.

Saņem pašvaldības Atzinību

Kad darbs ir vaļasprieks...

Irēna Tušinska

Balvu novada svētkos Atzinību par profesionālu, radošu un apzinīgu darbu un nozīmīgu ieguldījumu kultūrvides attīstībā Krišjāņu pagastā saņēma dzīvespriecīgā un nenogurdināmā Krišjāņu tautas nama vadītāja INESE KALNIŅA.

Jūlijs Inesei Kalniņai bija daudziem priecīgiem notikumiem bagāts, jo viņa ne tikai saņēma Atzinības rakstu, bet svinēja arī savu dzimšanas dienu. Novada pašvaldības apbalvojums kultūras darbinieci gan pārsteidza, gan iepriecināja, jo iepriekšējais šāda mēroga darba novērtējums saņemts pirms vairāk nekā desmit gadiem, vēl strādājot Tilžas kultūras namā. Daudz prieka Inesei un viņas komandas biedriem sagādāja arī Balvu novada svētkos pašvaldības darbinieku un iedzīvotāju sporta spēlēs iegūtā 1.vieta.

Kādas emocijas pārņēma uzzinot, ka krišjāņieši uzvarēja novada svētku sporta spēlēs? Ir idejas, kā tos rīkosiet nākamgad savā pagastā?

-Kad pagasta sporta koordinators Jānis Melnis pienāca, lai paspiestu man roku un apsveiktu ar 1.vietu, nenoticēju, domāju, ka viņš joko. Jautāju: "Vai patiešām pēdējā vieta?" Viņš atbildēja: "Nē, nopietni - 1.vieta. Gatavojies nākamgad rīkot sporta svētkus!" Jau esam sākuši domāt, kā to darīt. Tik plaši, kā Balvos, tie noteikti nebūs, jo šoreiz sporta svētki ievilkās. Mēs tā negribam. Kopā ar pagasta pārvaldes vadītāju spriedām, ka iztiksim bez individuālajām sacensībām. Bet pagasta pārvalžu komandu sacensības mums ļoti patika, jo izjutām satikšanās un kopā būšanas prieku. Uz sporta spēlēm braucām mierīgi, atslābinājušies, jo tas bija mūsu pirmais kolektīvais atpūtas izbrauciens, ko vienkārši gribējām izbaudīt. Tāpēc rezultātā iegūtā 1.vieta mūs ļoti pārsteidza.

Nesen pagastā notika nebijis kultūras notikums...

-Jā, pirmais tautas muzikantu saiets "Re, kur muzikanti spēlē." Tā kā 23.jūlijā vairākās apkārtnes kapsētās notika kapusvētki, prātā ienāca doma, ka agrāk pēc kapusvētkiem notika skaistas balles, un kāpēc gan arī tagad nevarētu sasaitīt šīs divas lietas. Pietiecās muzikanti no Gaigalavas, Rugājiem, Vectilžas, Baltinavas, Salnavas un Briežuciema kapelas, Bērziļpils etnogrāfiskais ansamblis ar saviem muzikantiem, Eventijs Zelčs no Balviem. Daudzi izrādīja interesi.

Kādos pasākumos vēl krišjāņieši lustēsies šovasar?

-13. augustā notiks tradicionālie pagasta svētki. Kā parasti rīta pusē pasniegsim balvu "Krišjāņu pagasta lepnums", to organizē pagasta pārvaldes vadītāja. Notiks arī pagasta pašdarbības kolektīvu koncerts. Seši Krišjāņu pagasta bērni un četri bērni, kuru saknes ir Krišjāņu pagastā, pieteikti pagasta Bērniības svētkiem. Būs netradicionālās sporta spēles un dažādas aktivitātes, ko šoreiz rīkosim Krišjāņu Staburagā, jo gribam to 'apdzīvot'. Vakarpusē notiks jaunības svētku dalībnieku godināšana un Evelīnas Kramas koncerts, bet pēc tam zaļumballe ar Sintiju Velmi. Savukārt oktobrī, kad atgriezīšos no atvaļinājuma, rīkosim arī tradicionālo Gaismas nakti Staburagā. Gaidāms vēl viens nozīmīgs notikums, kam šobrīd gatavojamies – mūsu tautas nama 70.gadu jubileja, ko svinēsim novembrī. Arī lauku kapela darbojas jau piecus gadus. Šogad mums tāds jubileju gads. Vēl augustā gatavojamies demonstrēt mūsu pagasta iedzīvotāju vaļaspriekus izstādē, ko rīko mūsu kaimiņi - Baltinavas novada muzejs.

Kultūras darbā esat aizvadījusi 37 gadus. Neesat vēl nogurusi?

-Dažreiz man jautā: "Pasaki, kāds ir tavs vaļasprieks?" Mans vaļasprieks ir darbs. Ja nenotiek pasākums pašas pagastā, tad braucu pie citiem. Reizēm nolūkoju kādu ideju, ko pārveidojot, varu izmantot arī savā darbā. Patik izbaudīt kolēģu pasākumus.

Daudziem paliek iespaids, ka kultūras darbinieku dzīve aizrit vienos priekos...

-Tā nav. Ir ļoti sarežģīti radīt svētkus citiem. Vēl grūtāk ir radīt svētkus pašai sev. Ja pats esi pesimists, tad arī otram cilvēkam prieku sniegt būs grūti. Reizēm ir jāizvelk priekšskatītājam ikdienas rūpēm un ir jātiek visam pāri. Ja es par to raudāšu, skumšu un bēdāšos, tad ne sev, ne citiem prieku radīt nevarēšu. Šajā pasaulē cilvēka dzīvi var pielīdzināt lielai skaistai krāsu paletei, un nevar zināt, kurš ir kurā pusē, sākot no bērniības vizbuliņu ziluma pavasarī, nedaudz vēlāk zaļie, nebēdnīgie skolas gadi un tad jaunības burvība, kuru

pielīdzinām vasaras medus puķu zeltainumam, tad brieduma gadi... Cilvēkus pārveido ne tikai gadskārtas, bet arī noskaņu, krāsu, sapņu un pārdzīvojumu laiks, un ir patīkami, kad cerības piepildās, vispirms jau sapņos un domās un visbeidzot darbos!

Kā krišjāņiešu kultūras dzīve norisinājās kovida laikā?

-Strādājām attālināti. Piedalījāmies dažādosursos, rīkojām fotokonkursus. Kovida laiks lika pieņemt netradicionālus lēmumus. Apsēdos un domāju – ko citi vēl nav darijuši? Radās doma par video koncertiem un video sveicieniem, ko ierakstīja katrs pašdarbības kolektīvs un kolektīvu vadītāji. Liels paldies vokālā ansambļa vadītājai Sintijai, kura rīkoja koncertus un montēja video sveicienus! Mācoties kursus, pamaniju tādu vārdu kā 'slēpņošana'. Paskatījos, kas tas ir, un jau 2020.gadā sākām spēlēt Slēpņošānu. Tā ir spēle, kas līdzinās orientēšanās sportam – jāmeklē dažādi paslēpti objekti, tur jāpierakstās, tad jāmeklē tālāk nākamie. Atsaucība bija diezgan liela. Lieldienās, Raibajā nedēļā, katru dienu aicinājām iesūtīt citādākas tematiskās bildes. Rīkojām āra pasākumus - vainagu skaitīšanu, olu meklēšanu un tamlīdzīgi. Protams, ļoti pietrūka komunikācijas un saskarsmes.

Krišjāņos tādi aktīvi cilvēki...

-Protams! Bez viņu atbalsta būtu grūti organizēt pasākumus. Kovida laikā viņi mazliet tika palaisti vaļā. Mana lielākā vērtība ir pašdarbnieki un kolektīvu vadītāji. Ja nav šo cilvēku, nav šī kodola, tad nekas nesanāk. Ja dejos mamma, nāks skatīties bērni, mazbērni, vēl arī vecmamma atbrauks. Ja dejos bērns, atkal visi radi nāks skatīties. Jo vairāk cilvēku iesaisti, jo lielāks skatītāju pulks. Laiks top vērtīgs tikai tad, ja tajā ir prieks.

Kā pašai savulaik radās interese par kultūras darbu?

-Esmu dzimusi, augusi Krišjāņu pagasta Mežupē. Mācoties Tilžas vidusskolā, skolotājas Regīnas Čudarānes pamudināta, sāku piedalīties skolas daiļlasītāju konkursos. Diezgan labi veicās skolā un Regīna ierosināja startēt arī rajonā. Tā bija pirmā pieredze kultūras jomā. Biju klases kultūrgods - organizēju klases sadraudzības pasākumus, jeb uguntiņas, kā tās tolaik sauca. Vēlāk biju skolas kultūrgods, organizēju skolas pasākumus – Jaungada eglītes, 8.marta pasākumus utt. Vēlāk skolotāja Veneranda Ūsele mani uzaicināja iesaistīties dramatiskajā kolektīvā. Tad ar šo lietu *saslīmu* pa istam. Pabeigusi vidusskolu, iestajos Rīgas Kultūras un izglītības darbinieku tehnikumā, kur ieguvu kvalifikāciju "Klubu darbinieks, klubu pasākumu režisors" un no 1985.gada 1.jūlija sāku strādāt par Krišjāņu ciema kluba vadītāju. Atceros, ka mans pirmais uzdevums bija noorganizēt tautas tiesas izbraukuma sēdi – jāsanas krēslī, jānovieto galds, vāzes ar ziediem. No rajona atbrauca smalki kungi, kuri bargi runāja ar kādu traktoristu, kurš kaut ko sliktu bija izdarījis. Nodomāju: "Ārprāts, kādi pasākumi man būs jāriko!" Atnākot strādāt, kultūras namā bija tikai viens sieviešu vokālais ansamblis un reizi pa reizei kopā sanāca etnogrāfiskais ansamblis. Lai gan vadītāja Paulina Pelše bija jau ar krietnu gadu nastu plecos, vēl paguvām piedalīties dažādos festivālos. Krišjāņos nostrādāju līdz 2009.gadam. Pēc tam sāku vadīt Tilžas kultūras namu, bet 2015.gadā atkal atgriezies Krišjāņos. Tagad jau Tilžas kultūras nams ir skaists un ērts, bet, kad sāku strādāt, tā telpas bija tumšas, ārpuse apdrupusi. Manā laikā to renovējām un labiekārtojām. Vēl viens izaicinājums bija 2009.gadā Rēzeknes augstskolā iegūtais profesionālais bakalaura grāds izglītībā un sociālā pedagoga kvalifikācija. Bet 2011.gadā pieveicu savas dzīves lielāko izaicinājumu – ieguvu autovadītāja apliecību, kaut visu dzīvi domāju, ka redzes dēļ to nekad nevarēšu. Protams, bija grūti. Februārī sāku mācīties, bet jūnijā tiesības jau bija kabatā. Tagad braucu jau ar otro mašīnu. Kaut šķiet, ka dzīve rit vienmērīgi, izaicinājumi paši mani atrod.

2015.gadā atkal atsākat vadīt Krišjāņu tautas namu. Cik tagad pašdarbības kolektīvu darbojas tā paspārnē?

-Pieci. Sieviešu vokālais ansamblis, pati vadu dramatisko kolektīvu, vēl ir dāmu deju grupa, Laimas lauku kapela un pamazām top jauna folkloras kopa.

Kā kultūras darbinieki izklaidējas no darba brīvajā laikā? Varbūt adāt vai tamborēt?

-Ko tik dzīve nav piespiedusi iemācīties. Savulaik no vīramātes iemācījos darināt alu, cept maizi. Joprojām pati

Foto - no personīgā arhīva

Apbalvojumu saņemot. "Mēs katrs esam tie, kas savam laikam iedodam skanējumu. Mēs izvēlamies instrumentus. Mani instrumenti ir mīlestība pret savu darbu un sirds siltums, ko dāvināt cilvēkiem, kas ir man apkārt," tā par sevi saka Inese Kalniņa.

cepu maizi un sienu sieru, gāju arī par godu saimnieci, biju jubileju un kāzu vadītāja. Kādreiz patika veidot un piedalīties spēju programmu vadītāju saspēlēs. Bijuši periodi, kad kultūras darbiniekiem bija ļoti mazas algas, tad turējām četras govīs, kuras slaucām ar rokām. Pusē četras no rīta nodevu pienu, pusē sešos apdarīju mājas darbus un palaidu bērnius uz skolu. Dzīvē nācies darīt daudz ko.

Bērni jau izauguši. Kā iegrozījusies viņu dzīvē?

-Dēls Raivis strādā autoservisā un ar sievu dzīvo Ādažos, bet meita Evija ar vīru jau piecus gadus ir Anglijā. Mani vislielākie dārgumi ir trīs mazmeitas, kuras saucu par saviem miljoniem. Tas sākās ar to, ka kādā brīdī telefonā biju ierakstījusi Andra Kiviča dziesmu "Mans miljons esi tu". Kad vecākā mazmeita Agate, kura tikko nosvinēja desmito dzimšanas dienu, jautāja: "Vecmamm! Kas es tev esmu?", teicu: "Mans miljons esi tu", un Agate dziedāja līdzī. Vidējā mazmeitiņa Dārta šovasar Krišjāņos svinēs Bērniības svētkus, viņai apritēs pieci gadi, bet jaunākajai Nikolai, kura nesen atbraukusi ciemos no Anglijas, nosvinējam gada jubileju. Savukārt mans zēls ir mani vecāki Austra un Gunārs Liepiņi, kuri dzīvo netālu. Mammai jau ir 81, bet tētim 82 gadi. Viņi ir mani lielākie atbalstītāji, labākie paraugi un izpalīgi. Viņi joprojām gandrīz vienmēr brauc uz mūsu pasākumiem. Mamma ir cilvēks, kuras vārdos vienmēr ieklausos, jo mamma nekad nelielis, ja kaut kas nepatiks, viņas kritika vienmēr ir objektīva. Mamma arī savulaik darbojās dramatiskajā kolektīvā, agrāk viņi abi ar tēti dejoja vidējās paaudzes deju kolektīvā. Arī mazbērni, atbraukuši uz Krišjāņiem, ļoti aktīvi piedalās visos pasākumos – gan dzejoļus paskaita, gan uzdzied. Abas vecākās mazmeitiņas ir aktīvas dejotājas bērnodāzrā un skolā. Savukārt vīrs Jānis strādā kopā ar mani, viņš ir kurinātājs. Šis gads mums ir dažādām jubilejām un svarīgiem notikumiem bagāts. Tikko Jāņos nosvinējam vīra 60 gadu jubileju, vecākajai mazmeitiņai - 10-to dzimšanas dienu, bet jaunākajai - viena gada jubileju.

Laikam jubileju svinības izdodas īpašas, jo esat kultūras darbiniece?

-Svinot ģimenes svētkus parasti saku: "Es gatavošu to, ko liksim galdā, bet par izklaidēm un telpu noformējumu parūpējieties jūs!" Man ir laba draudzene Aina, kura iepriecina ar skaistiem svētkiem. Pagājušajā gadā viņa vadīja manu 55.jubileju.

Vasara pagalmā, dārzā un sirdī

Vasaras skaistākie mirkļi

“Zied puķes, ir brīvdiena, virtuvē skan mūzika. Dievīnu vasaru. Un dzīvi arī. Neskatoties ne uz ko,” pārliecināti saka baltinaviete SILVIJA BUKLOVSKA. Katru vasaru viņa gaida ar nepacietību, jo tad vakaros stundām ilgi var klausīties koncertus, ko laukos sniedz sienāži un griezes, reibt no liliju un matiolu smaržas, priecāties par dārzu, kur viss aug, zaļo un zied... Sava pagalmā, siltumnīca un dārzs ir katras saimnieces lepnums, kur ikviens augs ir tas skaistākais, smaržīgākais, garšīgākais...

Māsa un jaunākais brālis. “Man ir ļoti svarīga mana ģimene. Tas ir liels balsts un atspajds grūtos laikos. No vecākiem un viņu kuplajām ģimenēm pārņēmām tradīciju brāļiem un māsām (foto – Silvija pirmā no kreisās) turēties kopā. Mamma un tētis ar mums, bērniem, bērniņā runāja latgaliski. Paldies viņiem, ka nekautrējās. Dzīvē neesmu saņēmusi nievājošu attieksmi par to, ka runāju latgaliski. Arī mani bērni – Artis (24 gadi), Patrīcija (21 gads), Jēkabs (16 gadi) un Aleksandrs (13 gadi) – runā latgaliski,” atklāj Silvija. Bērniņā māsām bija jāauklē jaunākais brālis Artūrs. Šovasar, kad tikās, mēģināja viņu pacelt vismaz trijatā.

Lilija. “Lai iekoptu krāšņas puķu dobes, ir vajadzīgi gadi. Es pamazām veidoju savējās. Eksperimentēju, kur kurai vairāk patīk. Labi pie manis jūtas tulpes, narcises, saulespuķes, kliņģerītes, peonijas, lilijas, flokši, samtenes, asteres. Šogad gan vasara īpaši

nelutina. Manas asteres nesadīga, arī sakņu dārziņš tāds pieticīgs, salīdzinoši ar citiem gadiem. Apbrīnoju matiolas. Būdamas pieticīgas no skata, jūlija un augusta naktīs tās izstaro burvīgu smaržu. Ja naktī istabas logs ir vaļā, matiolu smarža *nāk* pagalmā un *kāpj* pa logu istabā,” priecājas saimniece.

Krummellenes. Krummelleņu krūms pagājušajā pavasarī atveda no Madonas novada stādaudzētavas “Jāņkalni”. “Abi jaunākie dēli – Aleksandrs un Jēkabs – katrs iegādājās četrus stādus, lai ir par ko rūpēties. Kūdras vecākais dēls Artis atveda no kūdras ražotnes. Kopā ar bērniem stādījām, sanāca īstena talka. Pirmās ogas baudījām jau pagājušajā vasarā. Ir doma melleņu stādījumu paplašināt, jo krummellenes ir ļoti garšīgas un dekoratīvas,” atzīst saimniece.

bērniem stādījām, sanāca īstena talka. Pirmās ogas baudījām jau pagājušajā vasarā. Ir doma melleņu stādījumu paplašināt, jo krummellenes ir ļoti garšīgas un dekoratīvas,” atzīst saimniece.

Māja. “Šajā mājā dzīvojam piekto gadu. Prieks, ka ir pašai sava māja. Tā ir mana pils un mans patvērumš. Šeit jūtos droši un varu atpūsties no Lielās pasaules. Vasarās visur vāzēs ir ziedi. Bērni dažkārt smejas, ka mūsu mājā ir kā botāniskajā dārzā. Palēnām kopā ar bērniem māju remontējam, daudz palīdz brālis Artūrs. Mums ir plāni nākotnei. Sapņot vajag, jo tie piešķir spārnus dzīvei,” domā Silvija. Ja istabā pie viņiem ielido bite vai kamene, nesit, bet nes ārā, jo saimnieces iekšējā sajūta saka, ka kukaiņi ir svēti. Jebkura radība ir Dieva radīta, ar ko jāsadzīvo. Nosist var odu vai mušu, bet pārējiem neceļas roka.

Grāmata.

Nedēļas nogales nav iedomājamas bez grāmatām.

Dažkārt Silvija lasa grāmatu vasaras virtuvē, kur šaurajā, vecmodīgajā lodziņā iemitinājies zirneklītis: “Es neārdū viņa tiklus, viņš nelien manā teritorijā. Mēs respektējam

viens otru. Lasu grāmatu un ar vienu aci sekoju līdz zirneklī dzīvei. Tā ir piesātināta un dažkārt drāmas pilna. Tā mēs abi dzīvojam blakus viens otram vēsā mierā un harmonijā. Tik atšķirīgi, bet saistīti vienā laikā un telpā.”

Tomāti. Stādīņus no sēklām saimniece izaudzēja pati, jo patīk augšanas procesu vērot no sēklas likšanas zemē līdz pat tomāta noplūkšanai. Šķirnes nepieraksta, un neatceras, jo patīk eksperimentēt un redzēt, kā aug dažādu krāsu un formu tomāti. Arī garšas kvalitāte nav noteicošā. Izaudzēto ražu izmanto pārsvarā svaigā veidā – liek uz maizes vai salātos.

Ģimenē ir iecienījuši arī picas un tortiljas, kur bez tomātiem neiztikt. Šogad raža nogatavojas vēlāk, jo bija vēls pavasaris. Rudeņos, kad sākas salnas, tomātus ar visiem ķekariem sanes istabā un sakar uz auklām. Izskatās vizuāli efektīgi, arī tomāti nogatavojas labi. Pieej tik klāt, noplūc, kādu gribi, un liec galdā!

Pelargonijas. Tie saimnieki, kuri cēla māju, audzēja pelargonijas. Silvijai ir sapnis – sastādīt pelargonijas kastēs un izvietot uz palodzēm. Viņa cer, ka kādreiz mājas galā būs terase, kur uz platām kāpnēm lielos māla podos ziedēs pelargonijas un lavandas.

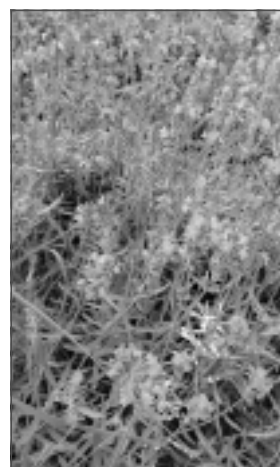
Zemeņu ievārījums. Ievārījumam izmanto marmelādes cukuru, kas kopā ar ogām jāvēra aptuveni tikai 10 minūtes. “Ģimenē neesam lieli saldummīļi, ievārījums noder pārsvarā tikai pie pankūkām, ar kurām dažkārt mīlojamies brīvdienās. Ir ideja ievārījumam

iegādāties skaistas burciņas, pārklāt tās ar linu audumu un apsiet ar lentīti, tad – iepriecināt kaimiņus, draugus vai radus svētkos. Zemesnes audzējam paši, tā ir dēla Aleksandra ideja, viņš pats tās stādīja, ravēja un laistīja,” stāsta Silvija.

Kāposti. Agrāk Silvija bija pedantiska ravētāja. Centās, lai dārzā nav nevienas nezāles. Tagad priecājas, ja tajā uzdzied baltais āboliņš, kliņģerītes vai cits augs.

Šogad viņa ieinteresējusi permakultūras ideja dārza apsaimniekošanā. Tā ir dabai draudzīga dārza apsaimniekošana, ar kuru *aplīpināja* māsa Iveta. Siltumnīcā augsne ap tomātiem ir noklāta ar nopļauto zāli. Rudenī tur sēs auzas. Nākamajā gadā augsne kļūs irdenāka, veidosies dabīgāka vide. Šogad Silvija kartupeļus vairs nestādīja, jo dārzā zeme ir smaga, tie negrib augt. Uzlabos augsni ar zāli un auzām, varbūt iesēs arī sinepju sēklas. “Esmu nolēmusi, ka dārzs man būs dvēseles priekam, nevis mūžīgajai “vergošanai” pēc darba. Dārzā ir neliels haoss, bet ir sapnis iekopt dārzu kā garšaugu un ziedu paradīzi, arī kā atpūtas vietu. Priekšā vēl daudz ziemu plānošanai un daudz vasaru darišanai. Viss būs,” pārliecināta saimniece.

Lavandas. Pagaidām šis lavandas krūms Silvijas dārzā ir vienīgais, bet grib izaudzēt veselu grēdu ar lavandām, lai baudītu to skaistumu un smaržu. “Pirktie lavandu stādi manā zemē pagaidām negrib pārzīmot. Esmu pasūtījusi lavandu sēklas, audzēju stādus pati. Varbūt, pieradušas pie augsnes kopš dzimšanas, lavandas tomēr iemilēs manu zemi. Nepadošos!” apņēmīga ir Silvija.

Lappusi sagatavoja A.Socka, foto - no personīgā arhīva

Festivāls "Ķiršu dārzs 2022"

*Sākums 1.lpp.

Novēl veiksmi! Balvu katoļu draudzes prāvests Mārtiņš Klušs neslēpa gandarījumu, ka VI Starptautiskais klasiskās dramaturģijas amatieru festivāls "Ķiršu dārzs 2022" iesākās ar Svētās Mises upuri.

No vienas gaismas pils uz otru. Balvu Sakrālās kultūras centra vadītāja Aija Putniņa pēc dievkalpojuma devās uz kultūras namu, lai iedegtu festivāla simbolu – ķirsi.

Paceļ karogu. Šo darbiņu veiksmīgi paveica aktieris Sergejs Andrejevs.

Ko dāvāja māksliniekiem? Amatieru saņēma Pateicības rakstus un keramiķes Elitas Eglītes darinātos īpašos māla podiņus, kuros bija ievietots Balvu Kultūras un atpūtas centra darbinieču Inas un Lienītes *uzburtais* ķiršu ievārījums.

"Mēs Tevi lūdzam, Kungs un Dievs!" Atklājot festivālu, kultūras darbinieki nolasīja daudzas lūgšanas, tostarp par Ukrainu, par starptautiskā festivāla "Ķiršu dārzs" organizatoriem, dalībniekiem un skatītājiem, par režisores Vairas Resnes veselību.

Ogres teātris. "Gada ogrēnietis" (2020), "Ogres goda pilsonis" (2021), teātra prezidente Lauma Straume (foto - vidū otrajā rindā) atklāja, ka festivālā sajūtas ir brīnišķīgas: "Jūs esat sarūpējuši lielisku laiku. Kas var būt labāk?" Spriežot, kas ir lielais teātris, prezidente atjokoja, lai paskatoties uz viņu. "Novēlu visiem labu omu un nezaudēt mīlestību uz teātri. Vai kovidā laiks atstāja rētas? Režisors mūs dzenāja uz dzejas lasījumiem, kurus paši mājās filmējām un ievietojām sociālajos tīklos. Tāpat lasījām pasakas. Jā, kaut kādu robu repertuārā iecirta, tomēr mēs vienmēr esam gatavi strādāt," viņa atklāja. Balvu ogrēniešiem pasniedza deputāte Iveta Areļkeviča. Viņa atzina, ka "Ķiršu dārzs" Balvos ir ienesis papildus spēles un radošus elementus: "Arī skolās ienācis mācību priekšmets "Teātra māksla", kas sākumā šķiet kā spēlēšanās. Tomēr mēs saprotam, ka teātra māksla dod papildus izpratni par sevi, cilvēkiem, lietām, darbībām un apkārtējo pasauli. Ogres teātris ir labāks par profesionāliem teātriem."

Viss par ķiršiem. Balvu Kultūras un atpūtas centrā skatāma izstāde "No zieda līdz auglim". Foto - Sindijas Saides darbs "Baudot vasaru".

Priecēja četras dienas. Balvu reģiona kultūrvēstures datu bāzē lasāma informācija, ka 2007.gada jūlijā Balvos notika pirmais Starptautiskais klasiskās dramaturģijas festivāls "Ķiršu dārzs". Par to, kā dzima ideja rīkot teātru festivālu, stāsta Balvu Tautas teātra režisore Vaira Resne: "Festivāla ideju esam nēsājuši sirdī ilgu laiku, varbūt pat gadus piecpadsmit. Balvu Tautas teātris rīkoja Teātra dienas, uzņēma ciemiņus "Gada izrādēs", brauca ciemos pie citiem kolektīviem, bet sava festivāla nebija. Kad teātra simtgadē (2004.gada septembrī) apkārt kultūras namam stādījām dažādu šķirņu ķiršus, dzima arī nosaukums - "Ķiršu dārzs"."

Festivāls "Ķiršu dārzs 2022"

Jānis Kaijaks. Taujāts, kas ir lielais teātris, Ogres teātra režisors uzsvēra, ka ir mazas un lielas lomas: "Teātris nav ne liels, ne mazs. Ir vai nu labs, vai arī ne tik labs. Kolēģiem novēlu nodarboties ar mākslu, lai mēs radītu izrādes, kas uzrunā skatītājus un kuras skatītāji pieņem ar atvērtu sirdi." Pēc balvas saņemšanas viņš pavēstīja, ka pēc *ieslodzījuma* gadiem Ogres teātrim beidzot ir izdevies izlauzties laukā: "Mūsu dāvana būs tikai rīt, festivāla pēdējā dienā, kad pēc izrādes kopā ar jums svinīgi iestādīsim savu ķirsīti. Mērieku laikos bija tāds teiciens: "Cik labi tiem, kas ir jau miruši, jo tiem vairs nebūs jāmirst".g Režisori parasti *mirst* savos aktieros. Man tas būs jādara rīt. Mīliet Ogres teātri, tāpat kā mēs milam jūs!"

Dzīvo līdzī izrādei. Amēlija (7 gadi) un Melānija (4 gadi) Stašules no Ādažiem žurnālistam atklāja, ka jebkurā mirklī ir gatavas iet uz skatuves. "Mēs gribam dziedāt un dejot," neslēpa meitenes, kuras Balvos ciemojās pie vecmāmiņas.

Mūsējie. Teātra kafejnīcu vadīja Balvu teātra aktieri, novadnieki Kristīne Ercika un Andris Kaijāns. Andris atzina, ka savulaik režisore Vaira Resne jokojot jautājusi: "Kur bērni, kad izaugsiet, tik gudri liksities?" Kristīne atklāja, ka pabeidza kultūras koledžu, studēja mākslas akadēmijā, šobrīd strādā Latvijas Laikmetīgās mākslas centrā un domā par pedagoģisko izglītību. Arī Andris studējis kultūras koledžā un mākslas akadēmijā. "Esmu scenogrāfs un gleznotājs. Balvos izstāde būs septembrī," paskaidroja viņš.

Novēl izturību. Ausekļa Limbažu teātra režisore Inta Kalniņa pavēstīja, ka aktieriem Balvos ir izdevies apskatīt lieliskos akmeņus, lielisko muzeju un satikties ar lāčiem: "Vēlu Balviem izturību šajā grūtajā laikā un skaistas teātra izrādes!"

"Šneiderienes". Balvu pilsētas estrādē skatītājus iepriecināja Salaspils teātris ar izrādi "Šneiderienes". Jāsecina, ka Ādolfa Alunāna darbs ir aktuāls arī mūsdienās. Kā nu ne, jo katrā pagastā arī šodien ir savas skaistules, kā Lavīze, kura pilsētā pārtop par Luīzi, pavēstot, ka "...pieradusi *trinkēt* feinu kafiju."

Ausekļa Limbažu teātris. Balvu teātra aktieriem ir cieša sadarbība ar limbažniekiem. Izrādās, ka pēc izrādēm viņi draudzīgi ir cepuši šašliku Balvu ezera krastā. Jāpiebilst, ka Ausekļa Limbažu teātrim ir sava teātra māja, kā arī savs festivāls, kurš notiek jau kopš 1991.gada. Interesanti, ka šajā festivālā Balvu teātris nekad nav piedalījies, bet viss vēl ir priekšā...

Salaspils teātris. Aktieri balveniešiem un pilsētas viesiem, kā paši paziņoja, dāvā Salaspils himnu, kuras atslēgas vārdi ir: "Jārok, jārok, cauru dien'."

"Kamertonis". Deputāts Aigars Pušpurs, pasniedzot balvu Rīgas Tehniskās universitātes studentu teātrim "Kamertonis", atgādināja, ka dzīve ir liels teātris: "Bet jūs esat tie, kas to var pārvērst gan drāmā, gan traģēdijā, gan komēdijā."

*Turpinājums 8.lpp.

Festivāls "Ķiršu dārzs 2022"

Ari Salaspili ir mūsējais! Izrādās, ka Salaspils teātri darbojas novadnieks Jānis Supe. Viņš ir pārliecināts, ka lielais teātris ir dzīve. Taujāts, kur rod enerģiju, lai paspētu arī spēlēt teātri, Jānis neslēpa, ka ir grūti: "Gadās, ka arī lamāju teātri. Tomēr galarezultāts vienmēr ir foršs!" Savukārt režisore Edīte Neimane (foto no kreisās) atklāja, ka Jāni noskatīja konkrētai lomai: "Balvos ir istā teātra telpa un elpa, kad mēs ne tikai katrs kaut kādā laikā spēlējam, bet esam kopā. Kas ir lielais teātris? Nezinu, tā ir fantastiska sajūta, izjūtas, kad teātris cilvēkiem iedod iespēju lidot, fantazēt, iztēloties!"

Skaisti mirkļi. Rīgas Tehniskās universitātes studentu teātra "Kamertonis" režisore Ludmila Stančika neslēpa, ka "Ķiršu dārzs" ir viņas vismīļākais festivāls: "Mūsu dzīve ir tikai mirklis. Paldies par skaistajiem mirkļiem Balvos!" Teātra kafējnīcas vadītājs Andris Kaļiņins zināja teikt, ka režisore ir bijusi visos festivālos Balvos: "Režisore Vaira Resne atceras, ka Ludmila, pirmo reizi esot Balvos, teikusi: "Jēzus, cik skaists festivāls!"

Dzen jokus. Nacionālā teātra dziedošais aktieris Juris Hiršs atklāja dažādus amizantus gadījumus iz dzīves: "Nezinu, vai Latvijā ir kāds cilvēks, kuram nav kāds radnieks Latgalē. Latgale ir sirsniņas šūpulis! Desmit gadu vecumā biju kāzās Latgalē. Nākamajā rītā ar mammu kaut kur gājām un satikām mājas saimnieci, kura teica: "Nu, čūliete, vai kādu vārdu latgaliski iemācījies?" Mamma, jelgavniece būdama, atzina, ka 'nē', jo Latgalē ciemojas tikai otro dienu. "Nu 'joptvaimatj', 'bladj', taču jau iemācījies pasacīt?" pārjautāja saimniece. Man mamma bija teikusi, ka tā dzērāji runā. Es mammai teicu, ka tātad mūsu radnieki ir dzērāji. "Neuztraucies, tas ir normāli kāzu otrajā dienā," mamma paskaidroja." Festivāla noslēgumā viņš noskaidroja, ka Dagmāra Laicāne nav precējusies. "Klausies, Tu skaisti dziedā un bērni Tev būs skaisti. Uz nākamo festivālu lai būtu!" vēlēja viņš.

Balvu Tautas teātris. Mākslinieki klātesošajiem atklāja daudzus veidus, kā var izmantot ķiršus, tostarp Maijas Laicānes precīgais padoms guva vētrainus aplausus: "Uzlej ķiršiem labu rumu. Noturi pāris mēnešus, sarīko ballīti un baudi, sapņojot par vasaru."

Uz skatuves patiesāk. Balvu novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs, uzrunājot festivāla dalībniekus, dalījās pārdomās: "Sarunājoties diviem draugiem, viens teica: "Es pārstāju nēsāt brilles. Kāpēc? Es pietiekoši daudz savā dzīvē esmu redzējis". Balvos šajās dienās varējām daudz ko redzēt. Atklājot festivālu, man radās retorisks jautājums: "Kur ir lielais teātris? Dzīvē vai uz skatuves?" Noskatoties izrādes, jāsecina, ka uz skatuves ir daudz patiesāk. Paldies, mīļie mākslinieki, par to, ka jūs spējāt būt patiesi, parādīt mums patiesas vērtības, atkailināt mūsu patieso būtību, jo vienmēr dzīvē gribas būt labākiem, nekā patiesībā esam."

Labākais ir priekšā. Balvu luterāņu draudzes prāvests Mārtiņš Vaickovskis atgādināja, ka Svētie Raksti saka, ka katram cilvēkam tas labākais vēl ir priekšā: "Tas, ka vasara pamazām iet uz noslēgumu, nenožīmē to, ka vislabākais ir aiz muguras... Dzīvē jau arī mēs spēlējam teātri. Kur ir skatuve, kur ir zāle? Tas sajaucas vienā ritenī. Svarīgākais, lai mēs to darām pa istam. Labākais ir dzīvais, istais teātris, nevis tēlojot, bet esot patiesam, no visas sirds."

Trāpa naglai uz galvas. Solistes Dagmāras Laicānes izpildītā dziesma ar Andra Tjuniša dzejas vārdiem: "...te viss ir savādāk un tomēr tā ir dzīve, par kuru atdot nekad nevarēs par daudz. Mēs nākam atpakaļ, lai atkal justos brīvi, šai teātri - par pasauli ko sauc..." acis viesa asaras – lepnuma asaras par teātra ļaudīm.

Tālākie viesi. Balvu Centrālās bibliotēkas vadītāja, deputāte Ruta Cibule pie sava galdiņa aicināja Unes Babiokaites Kupišķu kultūras centra teātra (Lietuva) pārstāvjus. Ciemiņi latviešu valodā paziņoja: "Paldies, Balvi! Paldies, Latvija! Lai dzīvo Lietuvas un Latvijas draudzība!"

Vai pārmaiņas nepieciešamas arī mūspusē?

*Sākums 3.lpp.

Aicina pārdēvēt ielu nosaukumus Balvos un Kupravā

VIEDOKĻI

Kā vērtējat Publiskās atmiņas centra rosinājumu mainīt Partizānu un J.Logina ielu nosaukumus?

LŪCIJA PUŠPURE, balveniete, daudzdzīvokļu mājas Partizānu ielā 21A vecākā: -Ja šis jautājums nonāk pašvaldības dienaskārtībā, uzskatu, ka tai vajadzētu organizēt publisku apspriešanu, piemēram, iedzīvotāju aptauju. Ja tiktu pieņemts lēmums mainīt abu ielu nosaukumus, vispirms jau tas skartu šo konkrēto ielu iedzīvotājus. Tas cilvēkiem radītu arī izmaksas. Būtu nepieciešamas izmaiņas zemesgrāmatā un arī citos dokumentos, kuros figurētu iepriekšējā adrese. Kas attiecas uz šo ielu nosaukumiem kā tādiem, atklāti runājot, mani tie netraucē un ikdienā nerada nekādu diskomfortu. Vārdu 'partizāni' no cilvēku vēsturiskās atmiņas arī neizdzēst – tas allaž būs daļa no mūsu vēstures. Neatkarīgi no tā, vai tie būtu Latvijas nacionālie partizāni, kuri cīnījās pret padomju varu, vai sarkanie partizāni. Var arī uzdot jautājumu, kuriem partizāniem konkrēti veltīta Partizānu iela Balvos un Kupravā? Jā, Balvu pilsētas skvērā ir padomju partizāniem veidotais piemineklis, bet turpat netālu ir arī piemineklis, kas veltīts Latgales

partizānu pulka kritušajiem karavīriem. Šīs ielas nosaukumu var interpretēt dažādi. Savulaik dzīvoju Oktobra ielā Balvos, kas tagad pārdēvēta par Turgus ielu. Arī to varēja interpretēt dažādi, piemēram, ar gada mēnesi... Turklāt aizritējis jau tik daudz laika un, domāju, lielākajai daļai cilvēku dzīvot pie šāda ielas nosaukuma kļuvis ierasti. Personīgi es no citiem neesmu dzirdējusi pārsteigumu, ka ir šāds ielas nosaukums. Manuprāt, ja vēlējas kādas izmaiņas, tās vajadzēja ieviest jau pagājušā gadsimta 90.gadu sākumā - tiklīdz Latvija atguva neatkarību. Ko neuzskatīja par piemērotu, to vajadzēja nomainīt, kas šķita pieļaujams - to atstāt. Šobrīd sanāk, ka kaut ko vēlamies mainīt tad, tiklīdz ar kādu rodas nesaskaņas. Tā tas var turpināties mūžīgi. Tomēr vēlos atkārtoti uzsvērt, ka esmu par demokrātiju. Ja Balvu pilsētas iedzīvotāju vairākums aptaujā nobalsotu par ielu pārdēvēšanu, tad tā arī būtu jādara. Īpaši svarīgi būtu ņemt vērā to cilvēku viedokli, kuri šajās ielās dzīvo.

ALEKSANDRS TIHOMIROVS, Kupravas pagasta pārvaldes vadītājs: -Lai kaut ko pārdēvētu, vispirms vajadzētu paskatīties uz to, ko konkrētie cilvēki ir izdarījuši un kādā laikā viņi ir dzīvojuši. Vēstures posmi un laiki ir dažādi. Runājot par Partizānu ielu, tai nav dots konkrēti sarkano, balto vai kādu citu partizānu nosaukums. Runājot par J.Logina ielu, cik zinu, ar šādu vārdu un uzvārdu bijis arī mūsu vietējā vēsturē zināms

policists, kurš gāja bojā. Līdz ar to jautājums ir, kā cilvēki šīs ielas uztver? Tas ir diskutabls un dažādi interpretējams jautājums. Tikmēr kopumā tas, ka pēdējā laikā izskan aicinājumi pārdēvēt dažādu ielu nosaukumus, acimredzot saistīts ar nepieciešamību radīt aiziotāžu. Ja tas tā ir, tad viņi savu zelta stundu ir sagaidījuši.

ALDIS PUŠPURS, Susāju pagasta iedzīvotājs: -Atklāti runājot, neesmu iedziļinājies J.Logina vēsturiskajā mantojumā. Kas attiecas uz Partizānu ielu, vispirms jau taču prātā nāk Latgales partizānu pulks! Sarkanie partizāni? Ziniet, piemēram, Stompakos bija ne tikai latviešu nacionālie partizāni, bet arī sarkanie partizāni. Man ir zināms daudz informācijas par šīm abām pusēm, un tā ir dažāda... Tā nu tas ir bijis, tāda ir vēsture... Tā ir ļoti sarežģīta un plaši diskutējama tēma, uz ko nevar atbildēt ar vienkārši 'jā', 'nē', 'atbalstu' vai 'neatbalstu'. Tas, ka ierosināja pārdēvēt arī Ļermontova, Puškina, Turgeņeva

un Lomonosova ielas Rīgā, jāsaka tā, ka mēs braucam no viena grāvja otrā. Ko mēs tagad iesāksim? Vai vispār izvītosim Krieviju no globusiem un kartēm? Vai valstī nav citu problēmu? Jebkurā gadījumā publiska apspriešana ir viena no demokrātijas pazīmēm, un, ja ir nepieciešamība, šo jautājumu par mūspuses ielām var nodot arī izlemšanai iedzīvotājiem. Jāņem gan vērā, ka ielu pārdēvēšana saistīta arī ar izdevumiem. Mainoties adresēm, cilvēkiem par dokumentu maiņu būs jāmaksā no saviem maciņiem. Tomēr vismaz Partizānu ielu, manuprāt, gan nevajadzētu pārdēvēt.

Zemessardzē

Noslēgušās apmācības "GRIFS III"

GUNTARS MEŽALS

AIVARS OZOLS

JURIS TIMOFEJEVS

Foto - G.Indrāvis, Aizsardzības ministrija

Apbalvo arī mūsējos. Apmācību noslēgumā pasniedza Nacionālo bruņoto spēku komandiera, bataljona komandiera un Zemessardzes komandiera apbalvojumus par dienesta pienākumu pildīšanu ārkārtējās situācijas laikā, kā arī par augstu motivāciju un atbildības sajūtu, pildot savus dienesta pienākumus. Par ilgu, uzticamu un godprātīgu dienestu 1.pakāpes 20 gadu izdienas zīmi pasniedza arī 36.kaujas atbalsta bataljona štāba priekšniekam balvenietim majoram Guntaram Mežalam. Balvenietis virsseržants Uldis Locāns saņēma Zemessardzes komandiera brigādes ģenerāļa Egila Ļeščinska 3.pakāpes Goda zīmi "Par kalpošanu tautai un Latvijai". Savukārt vēl divi balvenieši - vecākie zemessargi Aivars Ozols un Juris Timofejevs - saņēma Zemessardzes komandiera pateicību par dienesta pienākumu pildīšanu ārkārtējās situācijas laikā. "Karavīru un zemessargu attieksme ir tas, kas veido rezultātu," uzsver 36.kaujas atbalsta bataljona komandieris pulkvežleitnants O.Omuļs.

Ādažu militārajā poligonā noslēdzies Zemessardzes 3.Latgales brigādes 36.kaujas atbalsta bataljona, kurā dienesta pienākumus pilda arī zemessargi un profesionālā dienesta karavīri no Balvu novada, organizētais lauka taktiskais vingrinājums "GRIFS III".

Šāda veida mācības notika jau trešo gadu pēc kārtas, kurās piedalījās vairāk nekā 350 profesionālā dienesta karavīri, zemessargi un civilie darbinieki. Vingrinājuma norisei atbalstu sniedza arī personāls no citiem 3.Latgales brigādes bataljoniem, kā arī 1.Rīgas brigāde, Sauszemes spēku Mehanizētās kājnieku brigādes gaisa kontrolieri un Baltijas Gaisa patrulēšanas misijas Baltijas valstīs un NATO paplašinātās klātbūtnes kaujas grupas pārstāvji.

Zemessardzes 3.Latgales brigādes 36.kaujas atbalsta bataljona štāba priekšnieks balvenietis majors GUNTARS MEŽALS stāsta, ka mācību izspēles laikā šaušana notika ar kaujas municiju, kas liecina par bataljona karavīru un

zemessargu augsto profesionalitāti. Ir arī sasniegtas zināmas virsotnes, un tas ļauj virzīties uz priekšu. Par bataljona profesionālās izaugsmes limeni liecināja arī spēja integrēt sabiedroto sauszemes un gaisa spēku elementus. Tie šoreiz bija no Lielbritānijas, Spānijas, Itālijas, Slovēnijas un Kanādas. Īpaši iespaidīgi izskatījās Spānijas Gaisa spēku daudzfunkcionālās lidmašīnas "F-18" un Itālijas bruņoto spēku tanka "LEOPARD 2" iesaiste bataljona taktiskajos manevros. Tāpat vingrinājuma laikā tika izspēlēti scenāriji iepriekš ieplānoti incidenti, lai trenētu bataljona personāla spējas darboties dažādās kritiskās situācijās. Savukārt noslēdzošā vingrinājuma diena bataljona personālam bija vispiesātinātākā. Turklāt papildus nemitīgajām aktivitātēm, kuras notika gan diennakts gaišajā, gan arī tumšajā laikā, nedēļas laikā bija sakrājies zināms nogurums. Tas karavīriem un zemessargiem prasīja papildus koncentrēšanās spējas individuālo un kolektīvo iemaņu pielietošanai.

Tikmēr Zemessardzes 36.kaujas atbalsta bataljona komandieris pulkvežleitnants OSKARS OMUĻS pēc apmācībām atzina, ka Ādažu militārais poligons bataljona karavīriem bija lieliska treniņu platforma, lai veiksmīgi savienotu un vadītu kaujas šaušanu un apakšvienību manevru ar netiešo uguns atbalstu un atbalstu no gaisa. "Esam pateicīgi par iespēju šeit darboties un realizēt sava bataljona uzdevumus. Ar lepnumu arī varu teikt, ka mans nodoms un koncepcija tika realizēta pilnībā. Esmu gandarīts par sasniegto rezultātu lauka taktiskā vingrinājuma norises laikā," savu atzinību par aizvadītajām apmācībām pauž O.Omuļs.

Zemessardzes 36.kaujas atbalsta bataljons ir vienīgais profesionālā dienesta bataljons Latgalē. Pieteikšanās dienestam un plašāka informācija, zvanot pa tāl.nr. 26676291 vai ierodoties klātienē Lūznāvā, Rēzeknes novadā (Jaunatnes ielā 2a).

